

Arrest

nr. 184 293 van 23 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VERSCHAKELEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse afkomst. U hebt heel uw leven in het dorp Banda (district Rodat, provincie Nangarhar) gewoond. U bent tot de vierde graad naar school gegaan. U bent ongehuwd.

Na twee jaar vee gehoed te hebben, bent u in de leer gegaan als kleermaker. Uw broer, die bij het nationale leger werkte, ontving tot tweemaal toe doodsb bedreigingen van de taliban. De eerste bedreiging werd mondeling overgemaakt via de burgemeester. De boodschap luidde dat hij het leger moest verlaten en zich moest overgeven aan het islamitisch emiraat, zo niet zou hij onthoofd worden.

Uw broer sloeg deze bedreiging in de wind. De tweede bedreiging werd mondeling overgemaakt via een persoon van de moskee en luidde dat zijn familie gedood zou worden indien hij de eisen van de taliban niet inwilligde. Uw broer vroeg hulp aan zijn oversten in het leger, die hem echter thuis niet konden beschermen. Daarop besloot hij het land te verlaten en u, zijn jongere broer, mee te nemen.

Via Pakistan, Iran, Turkije, waar u drie jaar opgesloten verbleef bij de Koerden in Sulmas, Bulgarije, Servië, Kroatië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland bent u naar België gekomen. Op 27 november 2015 betrad u het grondgebied van België, drie tot vier jaar na uw vertrek uit Afghanistan. Op 30 november 2015 vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u door de Taliban wordt gevisieerd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, een kopie van de taskara van uw broer, de bankkaart van uw broer, de legerkaart van uw broer, een boekje van het werk van uw broer, een foto van uw broer in legeruniform, een certificaat van het werk van uw broer, acht documenten van het werk van uw broer alsook de briefomslag waarmee deze documenten werden verstuurd vanuit Afghanistan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 18/10/2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst legt u incoherente verklaringen af over uw leeftijd. Bij uw asielaanvraag op 30 november 2015 gaf u 1371 Afghaanse kalender (AK) (1992 Gregoriaanse kalender (GK)) op als geboortedatum (Inschrijvingsformulier DVZ).

Bij het invullen van de verklaring DVZ op 25 januari 2016 preciseerde u uw geboortedatum naar 16 asad 1371 AK (7 augustus 1992 GK) (verklaring DVZ, dd. 24/03/2016, vraag 4). Deze verklaring werd door u ondertekend. Dit betekent dat u, volgens deze verklaring, op de datum van uw gehoor bij het CGVS op 18 oktober 2016 24 jaar oud moet zijn. Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u tijdens uw gehoor bij het CGVS aanhaalt uw geboortedatum niet te kennen (CGVS, p. 3) en u zelfs aanhaalt dat u 1371 nooit hebt opgegeven (CGVS, p. 3 & p. 29). Eveneens weinig coherent is uw verklaring tijdens uw gehoor bij het CGVS dat u zich bij aanvang van uw asielprocedure 17 jaar zou hebben verklaard, terwijl u volgens de eerder opgegeven geboortedatum van 16 asad 1371 eigenlijk 23 jaar geweest moet zijn op het moment van uw asielaanvraag in België. Uw verklaring dat men bij de DVZ zomaar 16 asad 1371 zou hebben opgeschreven, is weinig geloofwaardig te noemen (CGVS, p. 29). Bovendien moet worden opgemerkt dat u er op de foto op de door u neergelegde taskara ettelijke jaren ouder uitziet dan de door u beweerde leeftijd van 14 jaar (CGVS, p. 29 & Stuk 1). Uw incoherente en weinig aannemelijke verklaringen inzake uw leeftijd ondermijnen dan ook uw algemene ongeloofwaardigheid. Hierdoor moet worden opgemerkt dat er door bovenstaande vaststellingen ook weinig bewijswaarde kan worden gehecht aan uw taskara. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen namelijk enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier).

Er werd bovendien vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Banda, Rodat.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw **geografische kennis** over uw regio dermate laag is dat er heel wat vraagtekens kunnen worden geplaatst over uw herkomst uit Banda en ruimer gezien uit Rodat en Nangarhar. Zo is het heel opmerkelijk dat u zich in eerste instantie afvraagt of Tatang, volgens de landkaart die in het administratief dossier werd gevoegd een naburig dorp van uw geboortedorp Banda, een district of een dorp is, om u in tweede instantie te verbeteren en te zeggen dat het een dorp is waarvan u de ligging niet kent (CGVS, p. 27). Van Amloke zegt u dat het in Rodat ligt, maar waar precies weet u eveneens niet (CGVS, p. 28). Nochtans ligt ook Amloke volgens de kaart vlak naast Banda, op de baan naar het districtscentrum, waarvan u verklaart ook heen te zijn gegaan (CGVS, p. 15). Vervolgens is het merkwaardig dat u het door u gekende dorp Rogano situeert op de baan van uw dorp naar Baro (CGVS, p. 13), terwijl dit dorp volgens de landkaart in de tegenovergestelde richting ligt ten opzichte van uw dorp en Baro. Ook beweert u dat er slechts twee dorpen tussen uw dorp en Baro liggen (CGVS, p. 13), terwijl u volgens de kaart heel wat meer dorpen moet doorkruisen als u van Banda naar Baro gaat. Voorts heeft u ook nog nooit gehoord van de dorpen Qala Mir Je of Nangaryaran Kalay (CGVS, p. 16) of van het noordelijkere gelegen dorp Qatraghay, dorpen die zich binnen een straal van 10 kilometer van Banda bevinden. Weinig coherent is ook dat u aanhaalt dat het dorp Hisarak op een half uur rijden ligt van uw dorp en je eerst naar Kamra, Roghano en de veemarkt moet passeren, maar wanneer wordt gevraagd of er nog dorpen op de baan liggen, u te kennen geeft er nooit geweest te zijn (CGVS, p. 16). Frappant is dan ook dat u denkt dat Hisarak in de richting van Jalalabad ligt (CGVS, p. 17), terwijl dit dorp volgens de kaart in het administratief dossier net in de tegenovergestelde richting ligt van uw dorp naar Jalalabad. De vaststelling dat uw kennis over uw onmiddellijke leefomgeving foutief en uitermate beperkt is, terwijl u als volwassen man beroepservaring hebt opgedaan en ook vier jaar naar school bent gegaan, ondermijnt uw verklaring in Banda te zijn geboren en daar tot aan uw vertrek te hebben verbleven (verklaring DVZ, vraag 4).

Vervolgens wordt vastgesteld dat ook uw kennis over uw ruimere regio beperkt is, zeker voor iemand die heel zijn leven daar heeft gewoond. Zo verklaart u een of tweemaal naar de stad Jalalabad te zijn gegaan, maar wanneer u dan wordt gevraagd of u vanuit Rodat nog een ander district door moet om naar uw provinciehoofdstad te gaan, of deze stad gewoon aan Rodat grenst, geeft u te kennen dit niet te weten (CGVS, p. 18). Nochtans moet u eerst door het district Behsood, alvorens u aankomt in Jalalabad. Evenmin weet u welk district net voorbij de door u gekende dorpen Hesarak en Mazina liggen (CGVS, p. 17 & p. 18). Mazina grenst nochtans net aan Dehbala, een district van Nangarhar waarvan u vreemd genoeg verklaart de ligging ervan niet te kennen (CGVS, p. 27). Net zoals Kot een aangrenzend district is waarvan u de ligging niet kent (CGVS, p. 27). Heel opmerkelijk is ook dat u geen enkel district grenzend aan uw district Rodat kan benoemen (CGVS, p. 18), niet weet waar Tora Bora ergens in Nangarhar ligt (CGVS, p. 28), niet weet dat het door u gekende district Qarghayi aan Nangarhar grenst en niet weet welke districten van Nangarhar u tijdens uw vlucht moest doorkruisen op baan naar de grensovergang in Torkham (CGVS, p. 17). Om uw gebrekkige geografische kennis te camoufleren, steekt u zich steeds weg achter uw jonge leeftijd (CGVS, p. 18). Zoals reeds eerder benadrukt, kan aan uw jeugdige leeftijd geen geloof worden gehecht waardoor deze verklaring ook niet opgaat. Dergelijk schrijnend gebrek aan kennis van de regio waar u zou hebben gewoond tot aan uw vertrek, wijst erop dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij uw beweerde afkomst uit Rodat, Nangarhar.

Naast uw gebrekkige geografische kennis uit Rodat moet ook worden opgemerkt dat u uw **aangemeten profiel** niet geloofwaardig heeft kunnen maken. Naast de reeds besproken incoherenties inzake uw leeftijd, zijn ook uw verklaringen van eerst veelhoeder en nadien kleermaker te zijn geweest in Rodat (CGVS, p.9) helemaal niet geloofwaardig. Hoewel u zelf schapen heeft gehoed en zelf ook lammetjes ter wereld zag komen, weet u bijvoorbeeld niet wat de drachtijd van een schaap is (CGVS, p. 9). Als

voormalig kleermaker in Rodat heeft u er dan weer geen enkel idee van waar bijvoorbeeld stoffen worden gemaakt en of er specifieke opleidingen of textielcentra werden opgericht in de jaren voor uw vertrek (CGVS, p. 11). Nochtans toont info in het dossier duidelijk aan dat Rodat een lange geschiedenis van textielproductie kent. Bovendien is de textielindustrie in Rodat sinds 2009, toen u er als kleermaker actief was, aan een sterke heropleving bezig, met onder meer het "Rodat Textile Production and Training Center". Het is merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van deze verwezenlijkingen en textielopleidingen. Eveneens opmerkelijk is dat u geen weet heeft van zaken die door hulporganisaties of de Afghaanse overheid werden uitgedeeld in uw district. Zo deelde volgens de info in het dossier Japan eind 2011 tal van tractors uit in uw district en gaf de overheid aan 994 gezinnen 50kg graan. Voor een inwoner van Rodat is het merkwaardig dat die niet op de hoogte zou zijn van deze verwezenlijkingen en hulpinitiatieven.

Uiterst tekenend voor uw ongeloofwaardige herkomst is uw antwoord op de vraag om Ghazi Amanullah Khan town te omschrijven. U verklaart namelijk dat u pas over dit stadje heeft gehoord na uw aankomst in België, in het opvangcentrum (CGVS, p. 20-21). U benadrukt zelf in Afghanistan nooit van Ghazi Amanullah Khan town te hebben gehoord. Het is namelijk uiterst merkwaardig dat iemand die beweert drie tot vier jaar geleden pas te zijn vertrokken (CGVS, p. 3) in Rodat niets zou hebben opgemerkt of gehoord van deze township. Nadat de bouw van deze nieuwe stad in uw district werd opgestart in 2008, kwam er heel wat protest van de inwoners op gang. Zo betoogden, volgens de info in het dossier, in 2010 nog duizenden betogers op de Jalalabad-Torkham snelweg tegen de bouw ervan. Tijdens die betogingen vielen zelfs dodelijke slachtoffers. Het is uitermate vreemd dat u hiervan niets zou hebben vernomen. De vaststelling dat u pas in België over deze nieuwe stad zou hebben horen spreken, is tevens een aanwijzing van het ingestudeerde karakter van de kennis die u wel tentoonstelt.

Uw gebrekkige kennis over **veiligheidsincidenten** die de laatste jaren voor uw vertrek hebben plaatsgevonden in uw district roepen eveneens heel wat vragen op over uw vermeende afkomst uit Rodat. Zo is het zeer merkwaardig dat u zich geen groot incident kan herinneren in het door u gekende dorp Mazina (CGVS, p. 18). In januari 2010, ongeveer twee jaar voor uw vertrek uit uw district, zouden er vier kinderen en een politieagent omgekomen zijn en maar liefst 43 burgers, waaronder voornamelijk studenten, gewond geraakt zijn bij een bembomaanval vlakbij een Afghaans en NATO-konvoi. Deze aanslag veroorzaakte heel wat commotie in uw district omdat de dorpsbewoners de Amerikaans troepen ervan verdachten handgranaten te hebben gegooid naar de kinderen. Daaropvolgend werd er een officiële onderzoekscommissie opgericht die in rechtstreeks contact stond met president Karzai. Het is frappant dat u deze gebeurtenis niet aanhaalt wanneer daarnaar wordt gepeild (CGVS, p. 18) en dat u eveneens niets zou hebben opgemerkt van de woedende betogers naar aanleiding van dit incident (CGVS, p. 21). U benadrukt zelfs in het algemeen niets te weten over betogingen in Rodat (CGVS, p. 21), terwijl de info in het dossier duidelijk aantoonde dat de bewoners van Rodat de jaren voor uw vertrek meermaals massaal op straat zijn gekomen. Vervolgens zouden in Mazina twee mannen door de Taliban gedood zijn in de moskee, een incident waarvan u eveneens niet op de hoogte bent (CGVS, p. 18). Over de beschadiging van het ziekenhuis door explosies haalt u dan weer heel algemeen aan dat dit kan gebeuren aangezien er dagelijks aanvallen plaatsvinden (CGVS, p. 12). Als inwoner van Rodat kan u zo een aanval echter niet concreet maken (CGVS, p. 12). Nochtans toont de info in het dossier aan dat het ziekenhuis van Hisar Shahy beschadigd werd bij een aanval op het aanpalende districtscentrum in 2010. Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis dat u nog heel jong was toen u Rodat verlaten heeft (CGVS, p. 19), houdt geen steek gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde leeftijd.

Tot slot moet worden opgemerkt dat u kennis over **politiek en over prominente figuren** in uw regio van herkomst veel te beperkt is voor iemand die heel zijn leven in Rodat heeft doorgebracht. Zo konden de mensen volgens u bij de laatste presidentsverkiezingen toen u nog in Afghanistan was, die van 2009, in de school van uw dorp Banda gaan stemmen alsook in het districtshuis (CGVS, p. 23). Volgens de informatie in het administratief dossier was er echter noch een stembureau in Banda noch een in het districtshuis. In het districtscentrum kon men wel in de kliniek, de school en de moskee gaan stemmen. Eveneens in de door u niet genoemde parlementsverkiezingen van 2010 konden de inwoners van Rodat hun stem niet uitbrengen in uw dorp of districtshuis. Naast deze foutieve verklaringen bent u evenmin op de hoogte van bekende figuren uit uw regio toen u er zou hebben verbleven. Zo is Muhammad Naeem, executive manager van het district Rodat in 2009, u onbekend (CGVS, p. 23). Haji Din Mohamed, voormalig gouverneur van Nangarhar en Kabul en een bekende krijgsheer in uw provincie kent u enkel van horen zeggen (CGVS, p. 24). Van diens broer, Haji Abdul Qadir, de beruchte krijgsheer en vice-president die in 2002 bij een aanslag in de hoofdstad om het leven kwam, beweert u verkeerdelijk dat hij de vader is van Haji Zaman, een beruchte junior mujahideen commandant tijdens de Soviet-Afghanistan

oorlog, die onder Karzai benoemd werd als vice-hoofd van de politie van Nangarhar en bij een aanslag in Khogyani omkwam in 2010. Over hem weet u niet meer te vertellen dan dat hij een "bekende figuur in Nangarhar" is (CGVS, p. 24). Namen van belangrijke krijgsheren en opstandelingen als Younus Khalis (leider van Hezbe Islami Khalis dat ooit de controle had over de provincie Nangarhar), diens zoon Anwarul Haq (voormalig leider van het Tora Bora Front) en Haqqani (van het gelijknamige terroristische netwerk) zeggen u helemaal niets (CGVS, p. 24-25). Wanneer u dan wordt gevraagd welke belangrijke figuren u uit uw regio kent, geeft u enkel de naam van Lalmahmad Durrani weer (CGVS, p. 24). U geeft aan dat hij van uw stam is en in de provinciale raad zetelt, maar weet verder niets over hem te vertellen, hoewel hij afkomstig is uit Roghani, een dorp nabij uw dorp. Het is niet aannemelijk dat een persoon die ongeveer 24 jaar oud is en altijd in Rodat zou hebben gewoond, een bijna onbestaande kennis van dergelijke zaken etaleert. Het zijn immers onder meer deze politieke leiders en (voormalige) krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald. Dat u deze regionale personen niet kent of er geen afdoende informatie over kan geven, ondermijnt eens te meer uw afkomst uit het district Rodat, provincie Nangarhar.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Rodat gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Rodat heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen de appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw taskara werd reeds eerder besproken om uw tegenstrijdige verklaringen inzake uw leeftijd te duiden. De taskara van uw broer, die bovendien een kopie is waarvan de bewijswaarde sowieso al minimaal is, zegt niets over uw identiteit. De documenten met betrekking tot het werk van uw broer voor het Afghaanse leger alsook de briefomslag waarin de documenten verzonden werden, kunnen evenmin bewijzen dat u van Banda, Rodat afkomstig bent. Ook tonen de documenten in verband met uw broer geen enkele broederband aan met u.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18/10/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten

(CGVS, p. 2). U werd tijdens het gehoor meermaals en uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 25 & p. 28). U antwoordde hierop laconiek dat u, indien u had geweten dat u naar Europa zou moeten vluchten, u uw stappen geteld zou hebben en de namen van de seizoenen geleerd zou hebben. Ook bevestigde u steeds uw beweerde afkomst uit Banda, Rodat. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd bovendien benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in samenhang gelezen met “de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet

vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 18/10/2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst legt u incoherente verklaringen af over uw leeftijd. Bij uw asielaanvraag op 30 november 2015 gaf u 1371 Afghaanse kalender (AK) (1992 Gregoriaanse kalender (GK)) op als geboortedatum (Inschrijvingsformulier DVZ).

Bij het invullen van de verklaring DVZ op 25 januari 2016 preciseerde u uw geboortedatum naar 16 asad 1371 AK (7 augustus 1992 GK) (verklaring DVZ, dd. 24/03/2016, vraag 4). Deze verklaring werd door u ondertekend. Dit betekent dat u, volgens deze verklaring, op de datum van uw gehoor bij het CGVS op 18 oktober 2016 24 jaar oud moet zijn. Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u tijdens uw gehoor bij het CGVS aanhaalt uw geboortedatum niet te kennen (CGVS, p. 3) en u zelfs aanhaalt dat u 1371 nooit hebt opgegeven (CGVS, p. 3 & p. 29). Eveneens weinig coherent is uw verklaring tijdens uw gehoor bij het CGVS dat u zich bij aanvang van uw asielprocedure 17 jaar zou hebben verklaard, terwijl u volgens de eerder opgegeven geboortedatum van 16 asad 1371 eigenlijk 23 jaar geweest moet zijn op het moment van uw asielaanvraag in België. Uw verklaring dat men bij de DVZ zomaar 16 asad 1371 zou hebben opgeschreven, is weinig geloofwaardig te noemen (CGVS, p. 29). Bovendien moet worden opgemerkt dat u er op de foto op de door u neergelegde taskara ettelijke jaren ouder uitziet dan de door u beweerde leeftijd van 14 jaar (CGVS, p. 29 & Stuk 1). Uw incoherente en weinig aannemelijke verklaringen inzake uw leeftijd ondermijnen dan ook uw algemene ongeloofwaardigheid. Hierdoor moet worden opgemerkt dat er door bovenstaande vaststellingen ook weinig bewijswaarde kan worden gehecht aan uw taskara. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen namelijk enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier).

Er werd bovendien vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Banda, Rodat.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw **geografische kennis** over uw regio dermate laag is dat er heel wat vraagtekens kunnen worden geplaatst over uw herkomst uit Banda en ruimer gezien uit Rodat en Nangarhar. Zo is het heel opmerkelijk dat u zich in eerste instantie afvraagt of Tatang, volgens de landkaart die in het administratief dossier werd gevoegd een naburig dorp van uw geboortedorp Banda, een district of een dorp is, om u in tweede instantie te verbeteren en te zeggen dat het een dorp is waarvan u de ligging niet kent (CGVS, p. 27). Van Amloke zegt u dat het in Rodat ligt, maar waar precies weet u eveneens niet (CGVS, p. 28). Nochtans ligt ook Amloke volgens de kaart vlak naast Banda, op de baan naar het districtscentrum, waarvan u verklaart ook heen te zijn gegaan (CGVS, p. 15). Vervolgens is het merkwaardig dat u het door u gekende dorp Rogano situeert op de baan van uw dorp naar Baro (CGVS, p. 13), terwijl dit dorp volgens de landkaart in de tegenovergestelde richting ligt ten opzichte van uw dorp en Baro. Ook beweert u dat er slechts twee dorpen tussen uw dorp en Baro liggen (CGVS, p. 13), terwijl u volgens de kaart heel wat meer dorpen moet doorkruisen als u van Banda naar Baro gaat. Voorts heeft u ook nog nooit gehoord van de dorpen Qala Mir Je of Nangaryaran Kalay (CGVS, p. 16) (...), dorpen die zich binnen een straal van 10 kilometer van Banda bevinden. Weinig coherent is ook dat u aanhaalt dat het dorp Hisarak op een half uur rijden ligt van uw dorp en je eerst naar Kamra, Roghano en de veemarkt moet passeren, maar wanneer wordt gevraagd of er nog dorpen op de baan liggen, u te kennen geeft er nooit geweest te zijn (CGVS, p. 16). (...) De vaststelling dat uw kennis over uw onmiddellijke leefomgeving foutief en uitermate beperkt is, terwijl u als volwassen man beroepservaring hebt opgedaan en ook vier jaar naar school bent gegaan, ondermijnt uw verklaring in Banda te zijn geboren en daar tot aan uw vertrek te hebben verbleven (Verklaring DVZ, vraag 4).

Vervolgens wordt vastgesteld dat ook uw kennis over uw ruimere regio beperkt is, zeker voor iemand die heel zijn leven daar heeft gewoond. Zo verklaart u een of tweemaal naar de stad Jalalabad te zijn gegaan, maar wanneer u dan wordt gevraagd of u vanuit Rodat nog een ander district door moet om naar uw provinciehoofdstad te gaan, of deze stad gewoon aan Rodat grenst, geeft u te kennen dit niet te weten (CGVS, p. 18). Nochtans moet u eerst door het district Behsood, alvorens u aankomt in Jalalabad. Evenmin weet u welk district net voorbij de door u gekende dorpen Hesarak en Mazina liggen (CGVS, p. 17 & p. 18). Mazina grenst nochtans net aan Dehbala, een district van Nangarhar waarvan u vreemd genoeg verklaart de ligging ervan niet te kennen (CGVS, p. 27). Net zoals Kot een aangrenzend district is waarvan u de ligging niet kent (CGVS, p. 27). Heel opmerkelijk is ook dat u geen enkel district grenzend aan uw district Rodat kan benoemen (CGVS, p. 18), (...) Om uw gebrekkige geografische kennis te camoufleren, steekt u zich steeds weg achter uw jonge leeftijd (CGVS, p. 18). Zoals reeds eerder benadrukt, kan aan uw jeugdige leeftijd geen geloof worden gehecht waardoor deze verklaring ook niet opgaat. Dergelijk schrijnend gebrek aan kennis van de regio waar u zou hebben gewoond tot aan uw vertrek, wijst erop dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij uw beweerde afkomst uit Rodat, Nangarhar.

Naast uw gebrekkige geografische kennis uit Rodat moet ook worden opgemerkt dat u uw **aangemeten profiel** niet geloofwaardig heeft kunnen maken. Naast de reeds besproken incoherenties inzake uw leeftijd, zijn ook uw verklaringen van eerst veelhoeder en nadien kleermaker te zijn geweest in Rodat (CGVS, p.9) helemaal niet geloofwaardig. (...) Als voormalig kleermaker in Rodat heeft u er dan weer geen enkel idee van waar bijvoorbeeld stoffen worden gemaakt en of er specifieke opleidingen of textielcentra werden opgericht in de jaren voor uw vertrek (CGVS, p. 11). Nochtans toont info in het

dossier duidelijk aan dat Rodat een lange geschiedenis van textielproductie kent. Bovendien is de textielindustrie in Rodat sinds 2009, toen u er als kleermaker actief was, aan een sterke heropleving bezig, met onder meer het "Rodat Textile Production and Training Center". Het is merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van deze verwezenlijkingen en textielopleidingen. Eveneens opmerkelijk is dat u geen weet heeft van zaken die door hulporganisaties of de Afghaanse overheid werden uitgedeeld in uw district. Zo (...) gaf de overheid aan 994 gezinnen 50kg graan. Voor een inwoner van Rodat is het merkwaardig dat die niet op de hoogte zou zijn van deze verwezenlijkingen en hulpinitiatieven.

Uiterst tekenend voor uw ongeloofwaardige herkomst is uw antwoord op de vraag om Ghazi Amanullah Khan town te omschrijven. U verklaart namelijk dat u pas over dit stadje heeft gehoord na uw aankomst in België, in het opvangcentrum (CGVS, p. 20-21). U benadrukt zelf in Afghanistan nooit van Ghazi Amanullah Khan town te hebben gehoord. Het is namelijk uiterst merkwaardig dat iemand die beweert drie tot vier jaar geleden pas te zijn vertrokken (CGVS, p. 3) in Rodat niets zou hebben opgemerkt of gehoord van deze township. Nadat de bouw van deze nieuwe stad in uw district werd opgestart in 2008, kwam er heel wat protest van de inwoners op gang. Zo betoogden, volgens de info in het dossier, in 2010 nog duizenden betogers op de Jalalabad-Torkham snelweg tegen de bouw ervan. Tijdens die betogingen vielen zelfs dodelijke slachtoffers. Het is uitermate vreemd dat u hiervan niets zou hebben vernomen. De vaststelling dat u pas in België over deze nieuwe stad zou hebben horen spreken, is tevens een aanwijzing van het ingestudeerde karakter van de kennis die u wel tentoonstelt.

Uw gebrekkige kennis over **veiligheidsincidenten** die de laatste jaren voor uw vertrek hebben plaatsgevonden in uw district roepen eveneens heel wat vragen op over uw vermeende afkomst uit Rodat. Zo is het zeer merkwaardig dat u zich geen groot incident kan herinneren in het door u gekende dorp Mazina (CGVS, p. 18). In januari 2010, ongeveer twee jaar voor uw vertrek uit uw district, zouden er vier kinderen en een politieagent omgekomen zijn en maar liefst 43 burgers, waaronder voornamelijk studenten, gewond geraakt zijn bij een bembomaanval vlakbij een Afghaans en NATO-konvooi. Deze aanslag veroorzaakte heel wat commotie in uw district omdat de dorpsbewoners de Amerikaans troepen ervan verdachten handgranaten te hebben gegooid naar de kinderen. Daaropvolgend werd er een officiële onderzoekscommissie opgericht die in rechtstreeks contact stond met president Karzai. Het is frappant dat u deze gebeurtenis niet aanhaalt wanneer daarnaar wordt gepeild (CGVS, p. 18) en dat u eveneens niets zou hebben opgemerkt van de woedende betogers naar aanleiding van dit incident (CGVS, p. 21). U benadrukt zelfs in het algemeen niets te weten over betogingen in Rodat (CGVS, p. 21), terwijl de info in het dossier duidelijk aantoonde dat de bewoners van Rodat de jaren voor uw vertrek meermaals massaal op straat zijn gekomen. Vervolgens zouden in Mazina twee mannen door de Taliban gedood zijn in de moskee, een incident waarvan u eveneens niet op de hoogte bent (CGVS, p. 18). Over de beschadiging van het ziekenhuis door explosies haalt u dan weer heel algemeen aan dat dit kan gebeuren aangezien er dagelijks aanvallen plaatsvinden (CGVS, p. 12). Als inwoner van Rodat kan u zo een aanval echter niet concreet maken (CGVS, p. 12). Nochtans toont de info in het dossier aan dat het ziekenhuis van Hisar Shahy beschadigd werd bij een aanval op het aanpalende districtscentrum in 2010. Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis dat u nog heel jong was toen u Rodat verlaten heeft (CGVS, p. 19), houdt geen steek gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde leeftijd.

Tot slot moet worden opgemerkt dat u kennis over **politiek en over prominente figuren** in uw regio van herkomst veel te beperkt is voor iemand die heel zijn leven in Rodat heeft doorgebracht. Zo konden de mensen volgens u bij de laatste presidentsverkiezingen toen u nog in Afghanistan was, die van 2009, in de school van uw dorp Banda gaan stemmen alsook in het districtshuis (CGVS, p. 23). Volgens de informatie in het administratief dossier was er echter noch een stembureau in Banda noch een in het districtshuis. In het districtscentrum kon men wel in de kliniek, de school en de moskee gaan stemmen. Eveneens in de door u niet genoemde parlementsverkiezingen van 2010 konden de inwoners van Rodat hun stem niet uitbrengen in uw dorp of districtshuis. Naast deze foutieve verklaringen bent u evenmin op de hoogte van bekende figuren uit uw regio toen u er zou hebben verbleven. (...) Haji Din Mohamed, voormalig gouverneur van Nangarhar en Kabul en een bekende krijgshier in uw provincie kent u enkel van horen zeggen (CGVS, p. 24). Van diens broer, Haji Abdul Qadir, de beruchte krijgshier en vice-president die in 2002 bij een aanslag (...) om het leven kwam, beweert u verkeerdelijk dat hij de vader is van Haji Zaman, een beruchte junior mujahideen commandant tijdens de Soviet-Afghanistan oorlog, die (...) bij een aanslag (...kwam in 2010. Over hem weet u niet meer te vertellen dan dat hij een "bekende figuur in Nangarhar" is (CGVS, p. 24). Namen van belangrijke krijgsheren en opstandelingen als Younus Khalis (leider van Hezbe Islami Khalis (...), diens zoon Anwarul Haq (...) en Haqqani (van het gelijknamige terroristische netwerk zeggen u helemaal niets (CGVS, p. 24-25). Wanneer u dan wordt gevraagd welke belangrijke figuren u uit uw regio kent, geeft u enkel de naam van Lalmahmad

Durrani weer (CGVS, p. 24). U geeft aan dat hij van uw stam is en in de provinciale raad zetelt, maar weet verder niets over hem te vertellen, hoewel hij afkomstig is uit Roghani, een dorp nabij uw dorp. Het is niet aannemelijk dat een persoon die ongeveer 24 jaar oud is en altijd in Rodat zou hebben gewoond, een bijna onbestaande kennis van dergelijke zaken etaleert. Het zijn immers onder meer deze politieke leiders en (voormalige) krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald. Dat u deze regionale personen niet kent of er geen afdoende informatie over kan geven, ondermijnt eens te meer uw afkomst uit het district Rodat, provincie Nangarhar.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Rodat gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Rodat heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen de appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw taskara werd reeds eerder besproken om uw tegenstrijdige verklaringen inzake uw leeftijd te duiden. De taskara van uw broer, die bovendien een kopie is waarvan de bewijswaarde sowieso al minimaal is, zegt niets over uw identiteit. De documenten met betrekking tot het werk van uw broer voor het Afghaanse leger alsook de briefomslag waarin de documenten verzonden werden, kunnen evenmin bewijzen dat u van Banda, Rodat afkomstig bent. Ook tonen de documenten in verband met uw broer geen enkele broederband aan met u.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18/10/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd tijdens het gehoor meermaals en uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 25 & p. 28). U antwoordde hierop laconiek dat u, indien u had geweten dat u naar Europa zou moeten vluchten, u uw stappen geteld zou hebben en de namen van de seizoenen geleerd zou hebben. Ook bevestigde u steeds uw beweerde afkomst uit Banda, Rodat. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat

het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd bovendien benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker betwist dat er in zijn hoofde een (wettelijke) medewerkingsplicht bestaat, wijst de Raad erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De medewerkingsplicht die op de asielzoeker rust vloeit voort uit een richtlijnconforme interpretatie van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. Overeenkomstig voormeld artikel 4 "mogen (de lidstaten) van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient", waarbij onder "elementen" wordt verstaan "de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen waarom een verzoek om internationale bescherming (wordt) ingediend.". Uiteraard dienen de bevoegde asielinstanties de asielzoeker de gelegenheid te geven om verklaringen af te leggen en ter ondersteuning daarvan documenten neer te leggen, maar het is aan hem om zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie te geven over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas en de nodige inspanningen te leveren om eventueel documentair bewijs daarvoor te verkrijgen. De Raad stelt vast dat verzoeker gedurende zijn procedure gerichte vragen werd gesteld over onder meer zijn identiteit, voorgehouden profiel en regio van herkomst, maar dat op basis van zijn antwoorden, de door hem neergelegde documenten en de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier moet worden besloten dat hij aangaande deze elementen niet (geheel) de waarheid heeft verteld (stuk 5, gehoorverslag; stuk 8, vragenlijst; stuk 9, verklaring DVZ; stuk 11, documenten; stuk 12, landeninformatie), en dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op

hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse of onvolledige verklaringen tijdens het gehoor. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele vluchtelingenrechtelijke vrees die hij mogelijk koestert.

Verzoeker meent dat aan zijn leeftijd ten onrechte getwijfeld wordt, aangezien zowel de bijlage 26 opgemaakt op 30 november 2015 (stuk 2 gevoegd bij het verzoekschrift) als het attest van immatriculatie dat afgeleverd werd op 12 april 2016 (stukken 3 en 4 gevoegd bij het verzoekschrift) 7 augustus 1992 als geboortedatum vermelden, welke datum bovendien overeenkomt met hetgeen verzoeker had verklaard ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker gaat er aan voorbij dat zijn geboortedatum, zoals vermeld op de gevoegde documenten, slechts gebaseerd is op zijn eigen verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat hij op deze verklaringen terugkwam tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 5, gehoorverslag, p. 3, 29). De uitleg dat de datum die in januari 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken werd geregistreerd – zijnde 7 augustus 1992 – een materiële vergissing zou betreffen en dat verzoeker van bij aanvang van zijn asielprocedure zou hebben verklaard zeventien jaar oud te zijn, is niet geloofwaardig en wordt door verzoeker op geen enkele wijze gestaafd. De Raad stelt vast dat de geboortedatum vermeld in voormelde bijlage 26 en in de 'verklaring DVZ' inderdaad werd gecorrigeerd. Dit duidt er evenwel niet op dat in hoofde van de Belgische asielinstanties hieromtrent verwarring bestond, doch wel dat verzoeker de initieel opgegeven datum preciseerde naar 16 asad 1371 (7 augustus 1992). In zoverre verzoeker de onduidelijkheid inzake zijn geboortedatum toeschrijft aan het feit dat in Afghanistan een andere kalender dan de gregoriaanse wordt gehanteerd, kan slechts worden vastgesteld dat de door verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken gepreciseerde Afghaanse datum correct werd omgezet naar de corresponderende gregoriaanse datum (zie map landeninformatie, document 6). Behalve het feit dat verzoeker doorheen zijn procedure inconsistente verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd, dient tevens te worden vastgesteld dat aan verzoekers verklaring veertien jaar oud te zijn geweest toen hij zijn *taskara* ontving geen geloof kan worden gehecht gelet op de pasfoto, waarop hij er duidelijk ouder uitziet dan veertien (stuk 5, gehoorverslag, p. 29; stuk 11, documenten, doc. 1). Tot deze vaststelling komt ieder redelijk persoon met een normaal oordeelsvermogen, zodat het niet opgaat het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaande subjectief te noemen.

In de mate dat verzoeker geen afbreuk doet aan de vaststelling dat hij aangaande zijn leeftijd incoherente en weinig aannemelijke verklaringen heeft afgelegd, kan hij niet volhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen getuigt van een "*schaamteloze vooringenomenheid*" waar hij deze vaststelling nefast acht voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. In de mate dat niet aangenomen kan worden dat verzoeker slechts zeventien jaar oud was op het ogenblik dat hij asiel aanvraagde in België, kan hij niet worden gevolgd in zoverre hij zijn gebrekkige kennis aangaande zijn regio van herkomst wijt aan zijn jeugdige leeftijd op het ogenblik van zijn vertrek.

Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker aangaande zijn leeftijd geen duidelijkheid verschaft, kan het gegeven dat hij op het ogenblik van de presidentsverkiezingen van 2009 nog niet de stemgerechtigde leeftijd zou hebben bereikt niet verklaren waarom hij een nagenoeg onbestaande kennis heeft van lokaal gekende politieke figuren die de recente geschiedenis van Afghanistan mede hebben vormgegeven, te meer daar verzoeker (volgens zijn eerste verklaringen) ongeveer 24 jaar oud zou zijn en altijd in Rodat zou hebben gewoond (stuk 5, gehoorverslag, p. 23-25).

Het gegeven dat verzoeker slechts gedurende vier jaar naar school is geweest en bijgevolg een zeer beperkte opleiding heeft genoten, kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont niet aan dat laaggeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van verzoeker kan

dan ook verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over de geografie van zijn herkomstregio, prominente lokale figuren en veiligheidsincidenten die zich er hebben voorgedaan, wat *in casu* niet het geval bleek te zijn. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande politieke of geografische kennis vereist. Ze gaan immers over de dagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek. Dat verzoeker, die gedurende meerdere jaren als veehouder en kleermaker actief zou zijn geweest, niet op de hoogte blijkt van zaken die als voor de hand liggend moeten worden beschouwd voor iemand met dergelijk profiel, kan bezwaarlijk worden toegeschreven aan een gebrek aan algemene vorming (stuk 5, gehoorverslag, p. 9, 11).

Verzoekers algemene bewering "*dat de Commissaris-Generaal een bepaalde verhoortechniek hanteerde die erin bestond om zeer algemene vragen te stellen en zo op uiterst subtiële wijze naar de kennis van Verzoeker te "peilen"*" blijkt, in tegenstelling tot wat hij voorhoudt, geenszins uit de bestreden beslissing, noch uit het gehoorverslag. Zo werd verzoeker concreet gevraagd naar incidenten die hebben plaatsgevonden in de plaats Mazina, maar bleek hij daarvan niet op de hoogte (stuk 5, gehoorverslag, p. 18). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat er zich in januari 2016 een aanslag voordeed waarbij burgers omkwamen en die heel wat publieke verontwaardiging uitlokte. Dat dit verzoeker geheel zou zijn ontgaan, is niet aannemelijk, zeker gezien de betogingen waartoe dit incident volgens dezelfde informatie aanleiding gaf. Verzoeker werd nochtans uitdrukkelijk gevraagd of hij weet heeft van betogingen in Rodat (*ibidem*, p. 21). Waar verzoeker de vraag werd gesteld of hij gehoord had van aanvallen door de taliban in Mazina, werd duidelijk bedoeld op het incident waarbij twee mannen werden gedood door de taliban in een moskee, waaromtrent eveneens informatie is opgenomen in het administratief dossier (*ibidem*, p. 18). Met betrekking tot het ziekenhuis dat volgens de informatie in het administratief dossier in 2010 beschadigd raakte bij een aanval op het nabijgelegen districtshuis, werd verzoeker *in concreto* gevraagd of dit gebouw ooit beschadigd werd door een aanval (*ibidem*, p. 12). Gelet op het bovenstaande kan verzoeker niet ernstig beweren dat hem geen specifieke vragen werden gesteld over de veiligheidsincidenten waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, noch dat hem verweten wordt dat "*(hij) dergelijk incident niet op spontane wijze zou hebben vermeld toen de Commissaris-Generaal daarnaar op uiterst subtiële wijze en in zeer algemene bewoordingen "peilde"*". Van enige vooringenomenheid in hoofde van verwerende partij is op basis van de stukken in het administratief dossier geenszins sprake.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet volhouden dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Rodat in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.7. Verzoeker vordert in uiterst ondergeschikte orde dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en een nieuw onderzoek door de verwerende partij wordt bevolen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF